

Αυτόνομη Συσπείρωση Πολιτών Ικαρίας

Αυτόνομη Συσπείρωση Πολιτών Ικαρίας

Εδώ στην Ικαρία όλοι γνωρίζαμε μέχρι πρότινος ότι δεν υπάρχει κρατική (δημόσια) γη, αλλά μόνο ιδιωτικές και κοινοτικές (σήμερα δημοτικές) εκτάσεις. Αυτό είχε κατοχυρωθεί από την εποχή της τουρκοκρατίας, μετά από επίμονους και πολύχρονους αγώνες των προγόνων μας να κερδίσουν και να διατηρήσουν τα λεγόμενα «προνόμια», ανάμεσα στα οποία ήταν η διαχείριση, εκμετάλλευση και αξιοποίηση της ικαριώτικης γης.

Το 1927 το Υπουργείο Γεωργίας χαρακτηρίζει τις δασικές εκτάσεις του νησιού διακατεχόμενες από το ελληνικό δημόσιο και τις τότε Κοινότητες. Αυθαίρετα, όπως αποδείχθηκε μερικές δεκαετίες αργότερα, όταν η Κοινότητα Αγίου Κηρύκου προσέφυγε στη Δικαιοσύνη, διεκδίκησε και κέρδισε το 1956 την πλήρη κυριότητα στα δάση της περιοχής της, τα οποία από τότε χαρακτηρίζονται ως κοινοτικά.

Από τότε και μέχρι περίπου το 2010 οι πρώην κοινότητες, οι Δήμοι και ο νυν ενιαίος Δήμος ενεργούσαν ως κύριοι αυτών των εκτάσεων ασκώντας όλα τα δικαιώματά τους, ενοικιάζοντας, παραχωρώντας ή και πουλώντας (σε κάποιες περιπτώσεις) γη, ακόμη και στις άλλες δύο περιφέρειες του νησιού, όπου, για το Κράτος τουλάχιστον, ίσχυε το καθεστώς της διακατοχής.

Τα τελευταία χρόνια όμως το Κράτος αμφισβητεί και αυτό το καθεστώς της διακατοχής, προσπαθώντας να γίνει πλήρης κύριος των δασικών εκτάσεων του νησιού μας. Πάλι αυθαίρετα εκδίδει εγκυκλίους και αποφάσεις, ερήμην της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στις οποίες χαρακτηρίζει τις δασικές εκτάσεις δημόσιες.

Καθόλου τυχαία αυτές οι ενέργειες ταυτίζονται με τις δεσμεύσεις των μνημονίων, βάσει των οποίων το Κράτος προσπαθεί να γίνει αποκλειστικός κύριος των κοινοτικών γαιών, για να τις παραχωρεί ή να τις εκποιεί ανεμπόδιστα, με fast track διαδικασίες σε ομίλους «μεγαλοεπενδυτών», για την εξυπηρέτηση των κερδοσκοπικών τους συμφερόντων, σε αντίθεση με τη βούληση και τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών.

Πρόσφατο παράδειγμα αυτής της αμφισβήτησης και της αυθαιρεσίας είναι η ενέργεια της εταιρείας «ΔΕΗ Ανανεώσιμες», που παρακάμπτοντας το Δήμο πήρε τις σχετικές άδειες(;) από τις κρατικές υπηρεσίες να εγκαταστήσει ανεμογεννήτρια στη θέση Φυρήν Άσπα Αγ. Κηρύκου, χωρίς την έγκριση του Δήμου.

Αυτό συμβαίνει σε αντίθεση με τη μέχρι τώρα πρακτική της εταιρείας, εφόσον στο παρελθόν είχε ενοικιάσει από την τότε Κοινότητα τον ίδιο χώρο για την εγκατάσταση των παλιών ανεμογεννητριών, αναγνωρίζοντάς την τουλάχιστον ως επικαρπωτή, ενώ το 2013 είχε καταθέσει αίτηση ενοικίασης δημοτικής έκτασης στο Δήμο Ικαρίας για την εγκατάσταση της ανεμογεννήτριας.

Σήμερα όμως δεν αναγνωρίζει κανένα δικαίωμα επί της γης αυτής στο Δήμο. Η αντιφατικότητα γίνεται ακόμη μεγαλύτερη στην περίπτωση των Ραχών (θέση Στραβοκουντούρα) όπου είχε συνάψει συμβόλαιο αγοράς γης από τον πρώην Δήμο Ραχών το 2007 για την εγκατάσταση των ανεμογεννητριών του Υβριδικού έργου.

Έχουμε λοιπόν καταρχάς την αυθαίρετη προσπάθεια τοποθέτησης μιας ανεμογεννήτριας χωρίς τη

συγκατάθεση του Δήμου και των πλησιέστερων χωριών, αλλά κυρίως έχουμε την ωμή και de facto αμφισβήτηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της κοινωνίας της Ικαρίας στη γη της.

Πριν περίπου ένα μήνα οργανώσαμε εκδήλωση με την προβολή του ντοκιμαντέρ «Ο ασκός του Αιόλου», με σκοπό να επισημάνουμε τον κίνδυνο της αιφνιδιαστικής εγκατάστασης τερατωδών αιολικών «πάρκων» στο βουνό του νησιού από μεγάλους «αεριτζήδες» επενδυτές αγνοώντας τη γνώμη των κατοίκων του νησιού.

Αυτό το βλέπαμε να έρχεται ως απόρροια των πρόσφατων συμφωνιών μεταξύ της Ελληνικής και της Γερμανικής κυβέρνησης, κατά την επίσκεψη του Γερμανού υπουργού Γκάμπριελ στην Ελλάδα, στις αρχές Ιουλίου, και μάλιστα προφητικά είπαμε ότι αυτή η επίσκεψη ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για την υφαρπαγή και τον καθημαγμό της γης μας.

Δυστυχώς δεν πέρασε ένας μήνας και χρειάστηκε να βρεθούν αρκετοί συμπατριώτες με βάρδιες επί τέσσερις μέρες στο βουνό, για να εμποδίσουν την αιφνιδιαστική έναρξη εργασιών εγκατάστασης Α/Γ στη Φυρήν Άσπα. Στην παρούσα φάση αποτράπηκε η προσπάθεια αυτή και ταυτόχρονα – που είναι και το σημαντικότερο- διατρανώθηκε από ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας ότι κουμάντο σε αυτά τα βουνά κάνουν όποιοι ζουν σε αυτά και από αυτά.

Γνωρίζοντας πολύ καλά ότι αυτό είναι μόνο η αρχή καλούμε το Δήμο να κάνει άμεσα ό,τι απαιτείται, για να εμποδίσει την εκποίηση της γης μας και των δικαιωμάτων μας πάνω σε αυτήν, και να διεκδικήσει την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα των υπόλοιπων δασικών εκτάσεων του νησιού, όπως είχε κάνει η κοινότητα Αγ. Κηρύκου πριν από έξι δεκαετίες για τα δάση της περιοχής της. Καλούμε και την κοινωνία του νησιού να είναι σε επιφυλακή, για να αποτρέψει απόπειρες καταπάτησης και αμφισβήτησης της κοινοτικής γης. Να ξέρουν όλοι αυτοί που επιβουλεύονται τη γη μας ότι θα μας βρίσκουν μπροστά τους να υπερασπιζόμαστε κάθε σπιθαμή της.

Ικαρία, Αύγουστος 2016